

NOVENA A LA MARE DE DÉU DEL CARME (12-VII-18)

El Papa Francesc, el dia 9-VI-2014, digué: “**Les Benaurances són el carnet d’identitat del cristià**”.

La definició de les Benaurances que més m’agrada és: **La capacitat de reaccionar estimant davant de qualsevol esdeveniment.**

Aquest és el tema del sermó d’avui (*Mateu V,7*): Feliços els compassius: Déu els compadirà. O si voleu, en castellà: **Dichosos los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia.** És la quinta benaurança.

Diu el Papa Francesc (*6-IX-15*): “La misericòrdia, és el **segon nom de l’ amor**”. La versió litúrgica catalana dels salms, tradueix amor en lloc de misericòrdia. Als salms surt 129 vegades la paraula misericòrdia.

“El Senyor és compassiu i benigne, lent per la càstig, gran en l’amor”! (Salm 144, 8). Moisès pensava en un Déu moralista; i es troba amb un Déu de tendresa. Diuen que és **la més bella definició de Déu a l’Antic Testament.** I el salm 112, 4: “L’home just, compassiu i benigne”, **és la foto ideal del cristià.**

“**Es més fàcil que Déu contingui la ira que la misericòrdia**” (*Papa Francesc, citant a Sant Agustí*).

La senyora Assumpta, fou la mare de la màrtir Santa Maria Goretti, estava de criada del Sr. Rector de **Corinaldo** (*Ancona- Itàlia*). Alexandre, el noi que va assassinar Maria Goretti, trucà a la porta de la casa rectoral. “Em reconeix, senyora Assumpta?... Em perdona?” **Si Déu t’ha perdonat, què tinc de fer jo?** “ Aquella nit la passà a la casa rectoral, i junts, la mare i l’assassí de la seva filla s’acostaren a la comunió la Nit de Nadal (*24-XII-1938*).

Déu no ens demana sentiments d’amor sinó **obres d’amor.** Qui no estima els enemics, estima mal els amics.

Els misericordiosos **se’n riuran** del judici (*Jaume II, 13*).

El papa Francesc ens digué (11-IV-2015): “Recordem les paraules de Sant Joan de la Creu: **Al final de la vida serem examinats sobre l’amor**”.

Una vegada parlant amb una dona, em deia: Com vol que la perdoni si no vol saber res amb mi, si **no s’ho mereix!** Jo li vaig recordar que hem d’estimar-nos com Déu ens estima. El profeta Osees (*XIV,5*) ens diu: “Els estimaré encara que no s’ho mereixin”, és a dir, a fons perdut, sense segones intencions, sense esperar recompensa.

A la Salve diem a la nostra Mare Maria “**advocada nostra**”. Un fill cal que s’assembli a la mare. Així com un advocat defensa els seus clients amb tots els arguments i circumstàncies que pot trobar, així ho fa Maria amb nosaltres i nosaltres tenim de fer-ho amb els nostres germans.

Recordo les paraules d’una mare d’un escolanet que un dia robà uns diners de la col·lecta d’un funeral i em digué dialogant amb ella: “**Mossèn, si jo no defenso el meu fill, qui el defensarà?**”. Tinc de reconèixer que parlant amb termes de boxa em deixà KAO.

El dia 11 d’abril de 2015, el Papa Francesc ens comunicà: “El Magnificat, que Maria proclamà, al llindar de la casa d’Isabel, estigué dedicat a la misericòrdia que s’estén de generació en generació”.

“Dirigim a la Mare de Déu, l’antiga i sempre nova oració de la Salve Regina, per a que mai es cansi de girar en vers nosaltres **els seus ulls misericordiosos**” (*Papa Francesc el dia 11-IV-2015*).